

Kouzelný jednorozec

Tajemná proměna

Linda Chapmanová

Kouzelný jednorožec

Tajemná proměna

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Linda Chapmanová
Kouzelný jednorožec – Tajemná proměna – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

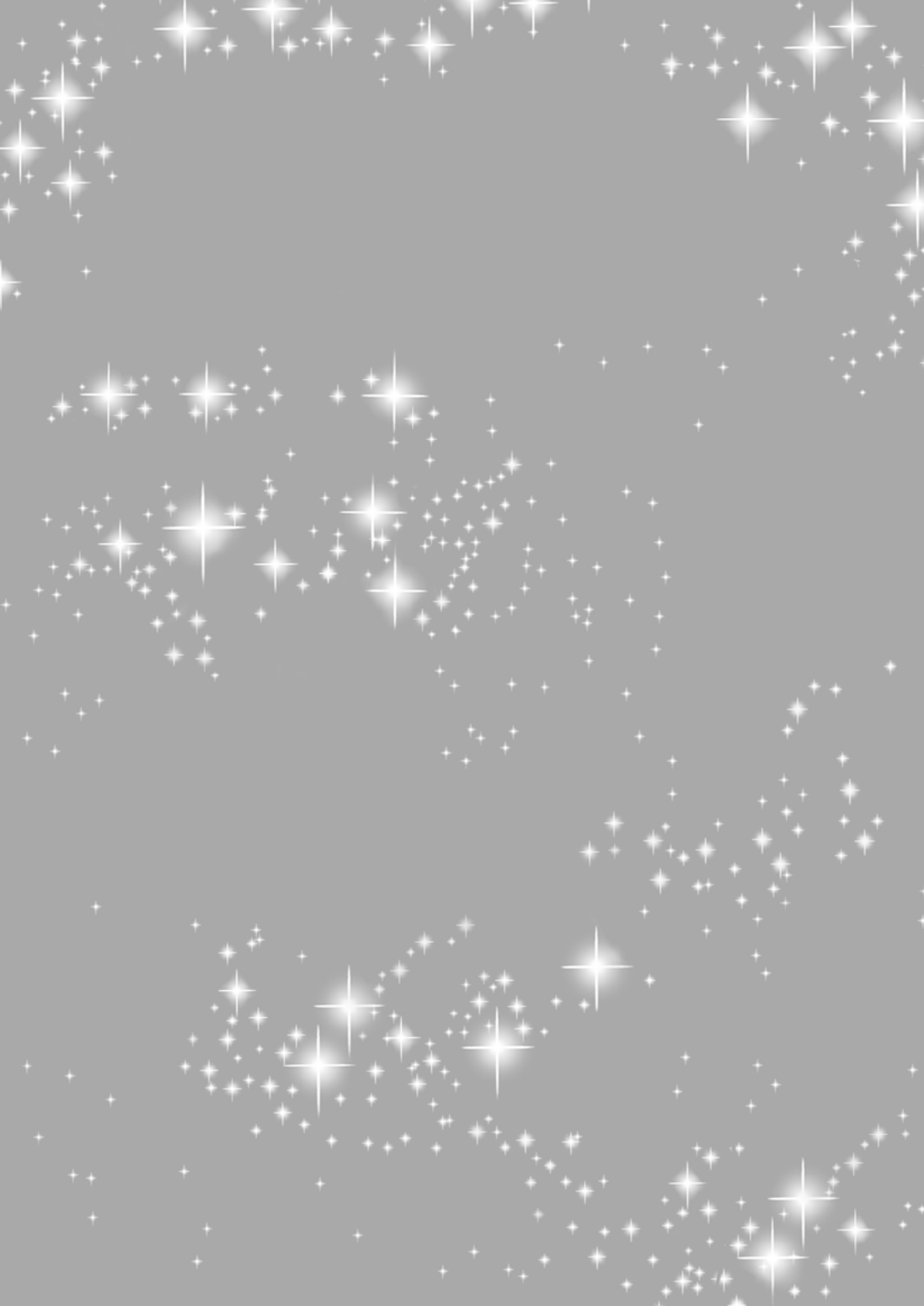
Kouzelný jednorozec

Tajemná proměna

Linda Chapmanová

CPress
Brno 2018

Kapitola první

„Kam chceš tu krabici, mami?“ zeptala se Laura paní Fosterové, když nakoukla do kuchyně.

Její maminka klečela na podlaze, obklopená krabicemi.

„Kdekoliv bude místo, zlato,“ odpověděla. Laura vešla a položila krabici na kuchyňský stůl. Vtom vběhl dovnitř její mladší bratr Max. U nohou se mu lísal Buddy, jejich deset týdnů starý bernský salašnický pes. Štěně se kolébalo po podlaze, aby pozdravilo, a narazilo do hromady talířů, které paní Fosterová právě vybalila. Několik jich spadlo z hromady se strašlivým rachotem.

„Ach jo, Buddy,“ povzdechla si paní Fosterová.

„To není jeho vina,“ prohlásil Max. Popadl chlupaté černohnědé štěně do náruče. „Ještě prostě neví, kdy má zastavit.“

Paní Fosterová se vesele zasmála. „Proč nevezmeš Buddyho do zahrady?“ navrhla. „Můžeš ho třeba naučit, jak používat brzdu.“ Max a Buddy znovu odběhli.

„Dávej pozor, Maxi!“ zavolal z chodby pan Foster. Laura se ohlédla a zahlédla Maxe a Buddyho, jak téměř vrazili do dvou stěhováků. Pan Foster, Lauřin tatínek, organizoval muže, kteří nosili nábytek z nákladního automobilu.

„Co mám dělat, tati?“ zeptala se Laura.

„S dovolením!“ vykřikl další muž, který se protahoval kolem a přerušil tátovu odpověď.

Laura uhnula z cesty muži, který procházel kolem a nesl počítač. Pan Foster si prohrábl kudrnaté hnědé vlasy.

„Možná by bylo nejlepší, kdybys šla a vybalila si věci ve svém pokoji, co, miláčku?“ Nečekal na její odpověď, protože chvátal za pánem s počítačem. „Prosím, dávejte pozor! Je to křehké.“

Laura se usmála. To byl dobrý nápad, jít se schovat do svého pokoje! Nemohla si zvyknout, že tento dům – Berouskův statek – byl teď jejím domovem.

Když šla nahoru, přemýšlela o svých dvou nejlepších kamarádkách ve městě, Karle a Anně. Co by asi teď dělaly, kdyby byly spolu? Bylo slunečné dubnové odpoledne. Možná by si bývaly hrály s koníky nebo jedly domácí pizzu, kterou často dělala Annina maminka. Ráda by věděla, jestli jim chybí.

Jak tak šla ke svému pokoji na konci chodby, cítila se trochu osamělá. Strčila do bílých dveří a otevřela je. Její nová místnost byla malá, byl tu snížený strop a malé okno. Do pokoje svítilo sluníčko.

Laura překročila hromady krabic a kufrů, posadila se na parapet a dívala se z okna. V dálce pozorovala vysoké hory Modré štíty. Byly velkolepé a krásné, ale všimla si něčeho, co bylo mnohem blíž – za domem byl

